

ærede Medlem til, at hele Landet maa bidrage til Boligbyggeriets Fremme. Der var i det Forslag, der forelaa i Indenrigsministeriet, indføjet en Assurance, nemlig en Assurance mod Tab paa Grund af Byggeprisernes Fald. Der var indføjet en direkte Præmie til Byggherren, idet der var givet ham et direkte Tilskud, og der var ogsaa indføjet Bestemmelser om, at hele Landet skulde bidrage til Boligbyggeriets Fremme gennem det Statstilskud, som Lovforslaget vilde være kommet til at indeholde Forslag om, og som var sat til henimod 2 Mill. Kr. aarlig fra 1922 til 1930, saa det Lovforslag, som det ærede Medlems Partirepræsentant tog Afstand fra, indeholdt netop alt det, som det ærede Medlem forlanger. Og naar nu det ærede Medlem siger, at man fra konservativ Side har beklaget, at der intet naaedes, og har forsøgt at vise Vejen, ja, saa er det jo for saa vidt rigtigt. Alle har beklaget, at der intet naaedes, men den Vej, det konservative Folkeparti har forsøgt at vise, og som ogsaa det ærede Medlem i Dag peger paa, er en Vej, om hvilken jeg har sagt, at den er ubetinget ufremkommelig, thi det er at fortsætte med en Tilskuds- og Laanepolitik til Boligbyggeriet, som vil betyde en direkte Fortsættelse af den i det sidste halvandet Aar førte, og det er saavel af finansielle som af rent byggemæssige Grunde ganske utænkeligt. Og naar det ærede Medlem henviser til, at man i Grundværdistigningsskatten skulde have Midler til at løse denne Opgave, antager jeg, at det har været spøgefuldt, det ærede Medlem har udtalt sig, thi jeg skulde dog tro, at den Stilling, det ærede Medlems Parti hidtil har indtaget til Grundværdistigningsskatten, ikke kan antages at have forandret sig i den Grad, at man gennem denne Skat just skulde tænke sig ved konservativt Initiativ at kunne faa Midler til at løse den foreliggende Opgave.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Niels-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Den højtærede Minister undlod paa ny at svare paa de gentagne Henstillinger, der er kommet saavel fra Socialdemokratiets ærede Ordfører (Simonsen) som fra mig, om, hvorvidt han vil skaffe Tid til en rimelig og ordentlig Behandling af denne Sag i Udvalget. (Afbrydelse af *Indenrigsministeren*). Saa skal jeg ikke gaa videre, da jeg nu ved, at Ministeren vil svare paa det.

Jeg vil gerne svare paa en enkelt Udtalelse, som Ministeren henvendte til mig,

da han sidst havde Ordet. Han spurgte, om jeg da mente, at det vilde komme dertil, at det vilde blive almindeligt, at en Ejer vilde søge at blive af med en rolig Lejer, naar han udsatte sig — og saa kom Ministeren igen ind paa alt, hvad han udsatte sig for, med Hensyn til de 2 Aar, med Hensyn til den nye Lejer o. s. v. Jeg vil svare dertil: Nej, det bliver ikke almindeligt for de Ejeres Vedkommende, som Ministeren og jeg har fremhævet, for deres Vedkommende behøvede vi ingen Huslejlov i det hele taget. For de gode Ejeres Vedkommende bliver det ikke almindeligt, men for de Ejeres Vedkommende, som netop vil benytte enhver Chance, som Forandringerne i Huslejloven giver, vil det blive almindeligt, og dér vil den Risiko, som Ministeren taler om, være stor for de gode Ejere, og liden eller ingen for de daarlige Ejere, som benytter sig af Loven. For de har de frivillige Overenskomster at falde tilbage paa, og jeg gad se, hvor mange Lejere der bliver tilbage, som ikke erklærer: Vi er tvunget til at gaa med til denne frivillige Overenskomst. Derved svinder, som jeg før sagde, Risikoen for saadanne Ejere ind til saa godt som ingenting, men Trygheden forsvinder fuldstændig for Lejerne. Og naar Ministeren ikke kan se det, maa jeg hævde, at det er ham og ikke mig, der ser ensidigt paa Sagen og tager ensidigt Parti for den ene af Parterne.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Simonsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Simonsen: Det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller vilde frakende mig at vide Besked om, hvad jeg talte om, fordi jeg havde nævnt, at Udgangspunktet for Lejeforhøjelsen var August 1914. Jeg vil bede det ærede Medlem om at læse den nu-gældende Huslejlovs § 6 a. og b., og da jeg ved, at han kan læse, forudsætter jeg, at han i alt Fald i sit stille Sind vil indrømme, at han har taget fejl. Med Hensyn til Bestemmelsen under Bogstav i i. § 8, som den højtærede Minister ikke vil indrømme, der ligger nogen Hensigt bag, vil jeg blot ganske kort spørge: Hvorfor saa ikke bestemme, at en Kommunalbestyrelse kan beslutte, at Nævnene ophæves før Lovens Gyldigheds Udløb, hvorfor netop dette, at Loven falder bort i Løbet af 2 Maaneder, hvis der ikke træffes Beslutning om dens fortsatte Bestaaen? Hvorfor denne Omvej? det er dog ganske unaturligt; man maa jo faa en Mistanke, naar man ser det, og det ikke kan begrundes bedre.